No. 111. 1839.

VLISSINGSCHE COURANT.

Zaturdag 14 September.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is ƒ 2,25, en franco per post ƒ 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is ƒ 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct., behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 8 *September.* Men schrijft uit ome van den 29 Augustus: Eene kruidfabrijk alhier in de lucht gesprongen; verscheiden arbeiders daarin, jn verschrikkelijk geteisterd of omgekomen. Met groote nverschrokkenheid zijn nog eenige vaatjes buskruid, e in de kelder van het gebouw lagen, gered, daar nders nog zwaarder rampen zouden zijn te betreuren eweest. — Daar sedert het instorten van een klooster, ok voor weinige dagen een deel des dakwerks van den houwburg Alibert inviel, heerscht alhier eene algeeene vrees voor zoodanige toevallen, en hebben alle uwkunstenaars geen tijd genoeg om de daken en onden der gebouwen na te gaan.

— Alle over Duitschland ontvangen berigten uit onstantinopel, tot 22 Augustus, komen daarin overn, dat *Mehemed* de voorstellen der vijf Mogendden blijft afwijzen, en met groote hardnekkigheid op afzetting van *Chosrew*-Pacha aandringt. Men is erhalve in vier weken tijds geen haar breed gevorderd.

— In Kaïro is het, volgens berigten van den 10, er rustig; men hoorde er van staatkunde naauweks reppen. *Ibrahim* bevindt zich steeds te Marasch; *afiz*-Pacha ten Noorden van die plaats, doch zonr magt van belang. Eenige duizende ruiters, onder e bevelen staande, zouden geheel verloopen zijn. Egyptische armee lijdt ontzettend aan devoerbeen; de soldaten moeten zich met beschimmeld schuit, waaruit de wormen komen, behelpen; aan esch, groenten en vruchten valt voor hen niet te ken. Niettemin zijn zij goed moeds, en hopen zij den togt naar Constantinopel. — Voor eerst zal die ter wel uitblijven, want de papieren oorlog heeft n van het kanon vervangen. De Gezanten te Conplinopel hebben nadere voorschriften uit Weenen raagd.

ENGELAND.

LONDEN, *den* 9 *September* Met betrekking tot de rzaamheid van het hout, werden voor eenigen, in de vergadering der Linnean Society te Lon-, stukken hout vertoond van het gesloopte schip *raltar*, van 50 ton, hetwelk in 1750 reeds door Spanjaarden was vervaardigd. Het schip was in annah gebouwd, en het daartoe gebezigde hout van de Pikspar (*Pinus Abies*) genomen, en van West-Indischen Ceder (*Cedrela odorata*). Deze ste is eene grove soort van Mahagonyhout. De ken hout waren volkomen gezond, en zagen er goed uit, als of zij van versch gevelde boomen men.

— Als eenen bedroevenswaardigen tegenhanger tot tournooi van Lord *Elington*, heeft het committé ering van de bedelarij te Dublin, na te vergeefs publiek te hebben aangemaand, iets te doen ten ve der armen, waarvan de hoofdstad van Ierland elt, drie duizend vier honderd bedelaars bijeen meld, en in processie door de meest bezochte n dier stad laten trekken.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 9 *September.* De Heer *van Amh* wekt hier in het théatre Porte St. Martin door getemde wilde beesten veel opmerkzaamheid. s in zijne vroegste jaren had *von Amburgh* den om met wilde dieren om te gaan. Hij maakte s met den Heer *Titus*, eenen rijken eigenaar van beesten in Noord-Amerika, een ondernemen mmen. Tot dit einde jaagt hij hun eerst schrik vervolgens gewent hij hen aan gehoorzaamheid ndelijk ontstaat bij hen gehechtheid aan hunnen er. In den beginne verschijnt hij, met pistolen pend, in hun midden, maar ten laatsten heeft hij dan eene zweep in de hand; leeuwen en tijgers en echter voor deze zweep de grootste vrees, waarschijnlijk omdat zij dezelve voor een soort van pistool houden, door welke losbrandingen zij vroeger zoo veel schrik hebben ondervonden. De voornaamste middelen, om zoodanigen indruk op deze woeste dieren te maken, schijnen vertrouwen, stoutmoedigheid en een vasten blik te zijn. Sommigen willen in zijne oogen eene zekere tooverkracht, eene wie weet welke magnetische werking op dieren opmerken. Dat dit het geval niet is, blijkt daaruit, dat hij ook in de digtste duisternis, wanneer de dieren zijne oogen niet kunnen zien, zich onder hen begeeft. Zijn vertrouwen gaat zoo ver, dat hij zijn hoofd in den muil des leeuws legt; in Engeland sneed hij in het hok van den leeuw eene jonge bok de keel af, ving het bloed in eene schaal op, bestreek zijn eigen gelaat met het rookende bloed, en stak alstoen zijn hoofd in den bek van den leeuw, zonder dat hem zulks kwalijk bekwam. Men verhaalt, dat hij ook een jong kind midden onder de wilde dieren bragt, doch dit is het geval niet geweest, vermits de dieren tot nog toe alleenlijk hem gehoorzaamheid betoonden; dit echter is waar, dat een vader had aangeboden om hem zijne achtjarige dochter, tot het doen van zulke gevaarlijke experimenten, iederen avond voor eenen Louis d'or af te staan. De vertooningen van den Heer *Amburgh* blijven altijd gevaarlijk. Een Engelschman is hem reeds uit New-York overal gevolgd en heeft geene vertooning verzuimd, eeniglijk in de hoop, om eindelijk te zullen aanschouwen hoe *Amburgh* door de wilde dieren wordt opgevreten.

— Bij een vuurwerk dat kortelings door de Gravin *van Champigny* te Versailles werd gegeven, vloog een scheef opgaande vuurpijl eene jonge Jufvrouw met zoodanige kracht tegen het gezigt, dat zij weinig tijds daarna overleed.

— Men spreekt van een nieuw blad, dat te Parijs onder den naam van *l'Examinateur*, uitkomen en zoo groot als de Londensche *Times* wezen zou.

— De Parijssche *Moniteur* behelst het volgende telegraphische berigt, den 8^{n} dezer door den prefekt van den Beneden-Rijn uit Straasburg naar Parijs gezonden:

» Men schrijft mij uit Bazel van 7^{n} dezer:

» Eene volksbeweging, waarin vier personen omgekomen en zeven gekwetst zijn, heeft de regering van Zürich genoodzaakt om haar ontslag te nemen. Een voorloopig bewind, bestaande uit vier leden van den ontbonden regeringsraad en drie andere personen, heeft de teugels in handen genomen, tot dat er nieuwe verkiezingen zullen plaats gehad hebben. Dit is alles gisteren morgen voorgevallen. Des avonds was de rust hersteld."

Daar de langs den gewonen weg ontvangen berigten uit Zürich slechts tot den 3^{n} dezer loopen, zijn nog geene nadere bijzonderheden wegens deze gebeurtenis bekend. Men ziet dezelve met belangstelling te gemoet

— Volgens eene heden van Bayonne ontvangen depeche, hebben den 6 dezer vijftig opperofficieren en andere personen die tot het hof van Don *Carlos* behooren, zestig onderofficieren, een groot aantal vrouwen van rang, en de Aartsbisschop van Cuba, naar Aldudes, op Fransch grondgebied, de wijk genomen en werden nog anderen gewacht.

Het getal der uitgewekenen, die reeds tusschen den 2^{n} en den 5^{n} de Pyreneën overgetrokken waren, wordt op meer dan vierhonderd geschat. De officieren welke zich daaronder bevinden hebben hunne bataillons moeten verlaten toen deze zich ontbonden of bij *Maroto* gevoegd hebben. Zij waren op hunnen doortogt, door de oproerige Carlistische bataillons, die nog altijd Vera en Lesaca bezetten uitgeplunderd en ten deele deerlijk mishandeld, en worden allen te Angoulême verzameld. De autoriteiten hebben maatregelen genomen, om te verhoeden dat de orde op de grenzen verstoord worde.

BELGIE.

BRUSSEL, *den* 8 *September.* Onder de vreemde kunstenaars aan welke dezer dagen de *Leopolds*-orde verleend is, worden genoemd de vermaard gewordene *Daguerre* van Parijs en de Nederlandsche kunstschilders *Koekkoek* en *Schelfhout.*

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, *den* 9 *September.* Naar men verneemt, heeft het Z. M. behaagd den Schout bij Nacht *J. P. Machielsen*, laatst Commandant van de Nederlandsche Zeemagt in de Westindie, die met het door hem gevoerd wordende Fregat *Algiers*, van daar, op den 26 Augustus jl., ter reede van Texel is aangekomen, van het bevel over dat Fregat te ontslaan, en hem te brengen op non-activiteit. Voorts heeft Z. M. het bevel over het Fregat *Algiers* opgedragen aan den Kapitein ter zee *H. J. Tuning*, thans commanderende het te Willemsoord liggende Wachtschip *Kenau Hasselaar.*

Eindelijk heeft Z. M. het bevel over het evengemelde wachtschip opgedragen aan den zich thans op nonactiviteit bevindende Kapitein ter zee *J. van der Straaten.*

HELDER, *den* 9 *September.* In den vroegen morgen van dezen dag, omstreeks vier ure, ontstond er brand in de loods of werkplaats van den scheepstimmerman *S. Lastdrager*, waarvan de oorzaak nog niet is ontdekt. De spoedig aangebragte hulp en de werking der spuiten van Zr. Ms. Wachtschip de *Kenau Hasselaar*, Fregat *Bellona* en andere bodems, zoo mede die van 's rijks maritiem Etablissement Willemsoord (terwijl ook de plaatselijke brandblusch-middelen van de Helder, Nieuwendiep en Huisduinen, aanwezig waren), hebben verhoed de onheilen, aan welke de nabij gelegene schepen en vaartuigen, bij een min gunstigen wind, zouden zijn blootgesteld geweest. Men was den brand binnen den tijd van twee uren meester. Het korps mariniers en komp. artillerie, alhier in garnizoen, hebben bij deze gelegenheid wederom hunne bereidvaardigheid, tot het bewijzen van diensten (voor zoo veel nobdig) aan den dag gelegd.

— Men wil weten, dat eene reorganisatie der Infanterie op handen zoude zijn. Dezelve zoude worden zamengesteld uit tien afdeelingen Infanterie, elk sterk vier veld-bataillons, een reserve-bataillon en eene school-compagnie. De 18^{e} afdeeling Infanterie zou worden gesuprimeerd. Ook zegt men, dat de afdeeling Kurassiers N°. 9 zoude worden ontbonden en ingedeeld in de afdeeling Kurassiers N°. 1 en 3.

VLISSINGEN, *den* 13 *September.* Met leedwezen, melden wij het afsterven van den Heer *Jacobus Looije*, voormalig Lid van den Stedelijken Raad, Bierbrouwer, en Graanhandelaar, alhier. Het verlies van een nuttig burger, doet zich, in de *tegenwoordige omstandigheden*, zwaar gevoelen, en wanneer een zoodanig burger, bij een ondernemenden en werkzamen geest, een edel, menschlievend en rondborstig karakter paarde, welke prijzenswaardige hoedanigheden, bij den overledene uitblonken, dan wordt dit leedwezen geweltigd. Door vlijt, orde en goede trouw, werden zijne ondernemingen gezegend, en oogste hij de vruchten zijner werkzaamheid; alles aan zich zelven verpligt, vergat hij nimmer, dat hij ook in minderen stand begonnen, anderen ondersteuning was verschuldigd, en velen kunnen getuigen, dat zijn hart nooit, voor het lijden of de ongelukken van anderen gesloten bleef. In verschillende betrekkingen betoonde hij liefde en gehechtheid voor zijn geboortegrond, ijver en regtschapenheid, in zijne municipale betrekking, en welwillende medewerking tot het goede en nuttige. Wij verliezen dus, in den Heer *Looije*, een ijverig en welwillend mensch, en met betrekking tot de maatschappij, een steun, die van het uiterste belang kan worden geacht: daar den ijverigen man, die zijne ondernemingen met voorspoed bekroond ziet, en de vruchten dier voorspoed met volharding aanwendt om in zijn geboortestad zijne minder gelukkige Natuurgenooten te ondersteunen, arbeid te verschaffen en vlijt bij hen op te wekken, duizendmaal meer aanspraak op de algemeene erkentenis heeft, dan den *nutteloozen ryke*, die slechts aan geld en goud telt, en geene andere neiging, geen ander levensbeginsel heeft, dan het vermeerderen zijner onvruchtbare schatten.

Vlissingen verliest een goed, werkzaam en nuttig burger; deze bekentenis is geene vleitaal, door het

belang ontvangen; zij is eene hulde aan bijverheid en burgerdeugd; bij het graf zwijgt de hartstogt zoo wel als de vleijerij, de waarheid alleen spreekt daar, en een ieder, die het karakter van den Heer *Jacobus Looie* gekend heeft, zal volgaarne een blad in den krans der burgerdeugd vlechten, die wij op zijn lijkgesteente nederleggen.

— Bij besluit van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken, in dato 15 Augustus ll., N°. 120, is aan den alhier woonachtig zijnde Genees- Heel- en Vroedmeester *B. van Lier Ez.*, de bevoegdheid toegekend, om onbeperkt de geneeskunde te blijven uitoefenen.

— De beide adjudanten van den Prins *van Oranje*, kapitein *Coehoorn* en kapitein *Merkes*, zijn reeds in dienst getreden bij Z. K. H.

— Wij vernemen, dat eerstdaags te Parijs eene Fransche vertaling door den heer *Dubour*, van de *Roos van Dekama* in het licht zal verschijnen. Wij verheugen ons, dat hierdoor deze uitmuntende roman van den Heer mr. *van Lennep* ook bij den Franschman bekend en ongetwijfeld naar waarde geschat zal worden.

— Maandag avond ontstond te Amsterdam, ten huize van den logementhouder *L. J. Huisman*, in de Raamkooi N°. 9, op de derde verdieping, een brand, die weldra zoo hevig werd, dat niet alleen dat huis, maar ook het belendende N°. 10, onder een dak, bewoond door den logementhouder *J. R. de Boer*, in volle vlam stond. Twaalf brandspuiten zijn aangevoerd, terwijl nog eene schouwspuit in de Martelaarsgracht gebragt is, welke, onder medewerking van vele zeelieden, dadelijk met den meesten ijver zijn werkzaam geweest, zoodat men den brand vrij spoedig is meester geworden, schoon het tot laat in den nacht geduurd heeft, alvorens men dien geheel heeft kunnen blusschen. De beide huizen zijn genoegzaam geheel uitgebrand en het binnenste gedeelte is van achteren ingestort, terwijl het voorste gedeelte schier elk oogenblik dreigde in te storten. Slechts een gedeelte der meubelen, welke voor brandschade verzekerd zijn, heeft men kunnen redden. De oorzaak van den brand is voor alsnog onbekend.

Door het gestadig opeendringen van menschen, op de Oude Haarlemmersluis, is de persoon van *Francois Blaitz*, een jongman van 24 jaren, zijnde kok op het Engelsch schip *Brittannia*, in het water gedrongen; alle pogingen, die in het werk zijn gesteld om hem in het leven te behouden, waren vruchteloos; na de kunstbewerking te hebben ondergaan, is hij spoedig overleden en alzoo naar het Binnen-Gasthuis vervoerd. Zoo verre bekend is hebben geene meerdere ongelukken daarbij plaats gehad.

— Men verneemt met genoegen, dat de Boekhandelaar *Erenhoff*, te Rotterdam, voornemens is eene proeve te wagen tot het vervangen der dikwijls onvoegzame straatdeunen, door betere en meer zedelijke volksliederen. Tot dat einde zal door hem, onder den titel: *Phoebus*, Nederlandsche volksgezangen, een werkje uitgegeven worden, waarvan maandelijks een nommer het licht zal zien. Wij wenschen deze onderneming den bijval en de medewerking ook onzer bekwame vaderlandsche componisten.

Mengelingen.

DE ROTS.

In een schoon bergdal, in de nabijheid van eene veel bezochte gezondheidsbron, zat, het hoofd op de hand geleund, een man van treurig voorkomen. Zijn gelaat was bleek en op zijn voorhoofd lagen de voren des kommers. Zijn blik hing zwaarmoedig aan den grond, en als hij hem eens opwaarts hief, scheen hij eene smartelijke vraag aan den hemel te rigten.

Een landman, die daarnevens in het veld werkte, beschouwde den vreemde met deelneming. Reeds dikwijls had hij de badgasten der plaats aldaar zien vertoeven, doch geen bunder was hem nog zoo in zich zelven gekeerd en ongelukkig voorgekomen, al deze.

» Geen uitweg," zoo hoorde hij thans duidelijk den vreemdeling mompelen: » geen uitweg, uit den doolhof des kommers. Bezwaarvol, onoverkomelijk ligt de toekomst voor mij! Welken weg ik kiezen moge, hij verliest zich in droevige duisternis! Mijn eigendom is te gronde gerigt, de steunen, waarop ik vertrouwde, zijn gevallen, mijne krachten zijn uitgeput in nutteloos treuren, en ik sta aan den afgrond der ellende, onbekwaam om mij en de mijnen te redden."

» Arme Heer, wie heeft u leed gedaan?" vroeg de boer, goedaardig den vreemdeling op zijde tredende. — » Laat mij," antwoordde deze onwillig verrast, en stond van zijne zitplaats op. » Ik was in gedachte voortgewandeld en vond mijnen weg niet uit het dal." — » O, als dat alles is wat u bekommert, zoo zal ik u wel helpen," antwoordde de boer, en zijn werkgereedschap nederleggende trad hij als geleider voor den vreemdeling uit. » Ik zal u eenen nieuwen, u zeker nog onbekenden weg toonen," begon hij weder, nadat dezen hem zijne woonplaats had genoemd, » en gewis zult gij over mijn geleide tevreden zijn." Werkelijk voerde het ingeslagen pad aanvankelijk langs de bekoorlijkste velden, en scheen er ook soms eene bruisende rotsbeek hetzelve te stremmen, hetgeen den vreemde een wantrouwend oog op zijnen leidsman deed werpen, zoo vertoonde zich toch altijd ter regter tijd eene brug of een steen, en de boer lachtte en sprak: » Gij kunt u gerust aan mij vertrouwen."

Plotseling liep de weg op eene steile rots uit. Onmogelijk was het haar te beklimmen en toch had het voetpad geen ander einde. » Waar moet dat heen?" vroeg de vreemdeling, een oogenblik in verbazing vertoevend; » welk eene onoverklimbare rots, en wat dwaasheid *hier* eenen uitweg te zoeken! Gij hebt mij op eenen valschen weg gebragt," voegde hij thans den boer toornig toe. » Het pad is ten einde, gelijk gij ziet. Nu zal ons de nacht in deze woeste eenzaamheid bereiken, en ik ben er erger aan toe dan te voren."

» Gij moet u voor verwijderde dingen niet zoo beangstigen, mijn lieve Heer," hernam de boer, » kom slechts nader, en gij zult zien hoe dan alles een ander aanzien krijgt!"

Bij die woorden echter dacht de vreemdeling aan zijn lot, hetwelk even dreigend en onoverkombaar voor hem, lag als de rots, en hij huiverde voor het beeld en het was hem, als moest hij reeds hier in den afgrond storten waarvan hij gedroomd had, en zijne wangen werden bleek. Als evenwel de boer steeds rustiger voortijlging, en dikwerf glimlagchend omzag naar den volgenden, vermande deze zich eindelijk, en in hem kwam de gedachte op: » Hoe, indien God mij herwaarts geleid had, om mij eenen wenk aangaande mijne toekomst te geven?" En vol gedachten vervolgde hij zijnen weg. » Zie eens op!" begon thans de boer, toen zij digt voor de rots stonden. » Gij gelooft wel niet dat het hier zonder groote moeite en inspanning afloopen zal? Maar volg mij slechts getroost, dra zult gij gemakkelijk en aangenaam voortwandelen en vrolijk in de dalen nederzien!"

Met nieuwsgierige verwachting verdubbelde de vreemde zijne schreden, en ziedaar: naauwelijks was men eenige stappen verder, of zijn verbaasde blik ontwaarde aan de steile rots een in de struiken verborgen pad, hetwelk schuins opliep en zonder eenige moeite noch bezwaar uit het dal naar de hoogte leidde. Een zachte koelte waajde hun van daar te gemoet, en ter zijde bruischte de schuimende rotsbeek, zonder eenig gevaar voor den wandelaar, die, het schoone landschap aan zijne voeten, onder de overhangende takken, dra vrolijk voortwandelde.

» Ziedaar hoe de goede God overal zijne eigene wegen heeft!" glimlachte de boer. De vreemdeling echter bleef stilstaan, en blikte met gevouwen handen in het avondzonnige landschap. Eene traan van ontroerenis trilde in zijne oogleden, en van zijn hart viel eene zware last, en het was als voelde hij zich door sterke handen gedragen over alle klippen en ondiepten zijns levens, en het morgenrood eener nieuwe hoop steeg in hem op, en zijne ziel werd vervuld met moed.

» Ziet gij daar beneden in het dal dat vriendelijke huis?" vroeg de boer. » Van daar hebt gij nog slechts weinige schreden naar den grooten weg, en kunt niet missen. Vaarwel en verleene God u steeds een vrolijk hart."

Toen kon hij niet langer het stille verlangen van zijn hart bedwingen. Op de knie vallende, hief hij de handen tot God en riep: » O! gij Almagtige, die overal middelen en wegen hebt om onze kleinmoedigheid te beschamen, versmaad deze tranen van berouw niet, welke ik op het eenzaam altaar dezer rots offer! Laat mij dit beeld, dat uwe genade mij toezond, nooit vergeten! Ja, ook uit den doolhof van mijnen kommer kunt gij mij redden, snel, ongehoopt, gelijk gij den weg tusschen deze klippen heb getoond! Voortaan zal mijne klagt verstommen! Gij zijt mijn troost en de rots mijns geloofs! U, u wil ik vertrouwen en uwe hulp onbeducht te gemoet zien."

Toen rees de maan, helder verlichtend, van achter den boschrijken zoom der hoogte, en het was als sprak eene stem. » Ik ben uw licht bij dag en nacht, en zal u niet verlaten, noch verzuimen!"

En de vreemdeling verhief zich blijmoedig en spoedde, sterk als een jongeling, het bergpad af, en God gaf hem nieuwe gedachten en zegende ze — en zijne toekomst werd verlicht.

(*Arnh. Cour.*)

DE VAMPIJR.

De vampijr is eene soort van vleermuis op Sumatra, en op de naburige eilanden. Eenige schrijvers hebben gezegd, dat deze vleermuis het bloed der dieren en menschen uitzoog, wanneer deze sliepen; maar zulks is nog niet bewezen. Des avonds komen geheele troepen vampijrs in de tuinen en rigten aldaar vele schade aan, door het eten van de beste vruchten; doch zij hebben ook hunne voordeelige zijde, zoo wel als andere dieren, dewijl zij ook de kevers (*coleopters*) en andere schadelijke insecten vernielen, die, zonder de vampijrs, zich tot het oneindige zouden vermenigvuldigen. De beet van den vampijr is zeer pijnelijk, en de honden zelfs vervolgen hen ongaarne. Hunne vleugels zijn met weerhaken gewapend, waarmede zij zich van den eenen op den anderen tak kunnen werpen. De vampijrs maken eene tusschensoort uit van de nachtuilen en de steenuilen.

DE LETTER L.

In een der groote steden van ons vaderland woonde, eenige jaren geleden, een man uit den beschaafden stand, geleerd en wel opgevoed en in alle gezelschappen welkom. — Hij had echter, bij al zijne verdiensten, eene *manie* die hem belagchelijk maakte.

Hoewel hij de letter L volstrekt niet uit konde spreken, en daarvoor steeds de N gebruikte, wilde hij bij iedere gelegenheid verzen voorlezen, en nam zelfs aan goede lezers uit de hand.

Eenige dames besloten hem, zoo mogelijk, te genezen, en vervaardigden daartoe het onderstaande, dat hij dan ook dadelijk verzocht voor te mogen lezen, zoodra van hetzelve gewag werd gemaakt. Toen hij echter tot den tweeden regel van het derde couplet gevorderd was, smeet hij het manuscript op tafel en riep toornig uit: dat is voor mij gemaakt; nu nees ik nooit meer verzen voor!

LENTE-LIED.

Vloei, vloeibaar spiegelglas, vloei kabbelend langs de [...]
Lach, loofrijk lommer, lach! lonk lieflijk lindenlaan!
Bloei, bladrijk bloemtje, bloei; bloeit blanke lelyblaân;
Blink helder, lieve zon; daalt lieflijk lieve stralen!

Blaat, lieve lammeren blaat! kweelt streelend, nachtegalen!
Loei, grazend melkvee loei; lees malsche klaverblaân.
Lacht, blijde velden lacht! golf lieflijk heerlijk graan;
Vlieg, vrolijk pluimgediert, door lommerrijke zalen!

Blaas lisplend windje, blaas! blaas lieflijk door de lucht!
Vlieg, vlieg vlug vlindertje, dat fladdrend ons ontvlugt!
Fluit, blijde Florimont! de liefelijkste toonen.

Streel, lieve *Sylvia!* den sterveling door uw lied:
Lacht, al wat leven heeft; lacht velden, laan- en vliet,
De blijde lente lookt, met blosjes op te koonen.

MIDDENPRIJZEN
van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,
VAN DEN 12 SEPTEMBER 1839.

De Nederlandsche Mudde.		*De Nederlandsche Mudde.*	
Oude Walcher. Tarwe	f 11,40	Boekweit	f[...]
N. Walcher. Tarwe	- 10,15	Zeeuwsche Groene Erwten	[...]
O. Zeeuwsche Tarwe	- 10,20	Idem Paardeb.	[...]
N. Zeeuwsche Tarwe	- 10,00	Idem Duiveboonen	[...]
J. Rogge	- 7,25	Koolzaad	[...]
N. Rogge	- 6,20	Zomerzaad	[...]
Noordbr. Rogge	- 6,00	Kanariezaad	[...]
Winter Garst	- 5,40	Raap-Olie	f 34,50
Zomer Garst	- 5,10	Patent-Olie	- 37,00
Walchersche Paardeboonen	- 5,50	Lijn-Olie	- 33,00
Idem Witte Erwten	- 7,25	Lijnkoeken	f 9,00 per 100
Idem N. Groene Erwten	- 7,15	Raapkoeken	- 60,00 a 100
Haver	- 3,50		

Tarwenbrood het Ned. Pond 21 cent. [...] brood 13 [...]
Roggebrood 15 en eén halve cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den* 13 *September*. Sedert den 11 dezer [...] hier ter Reede gekomen;

Voor Gend bestemd:

De vrouw Anna, G. Cuyt, van Rotterdam; *de jonge* [...] E. van Kerkhoven, van Duinkerken, beide met stukgoederen.

Voor Antwerpen bestemd:

The Soho, T. Whitecombe, van Londen, met passagiers [...] goederen; *les deux Amis*, J. Cornelis, van Rotterdam, [...]ker; *Nordlust*, H. Arbol; *Caroline Dorothea*, J. Niejahr, beide [...] Riga, met houtwaren; *Dapper*, J. Bell, van New-Castle [...] steenkolen; *Frederika*, H. Niemann, van Riga; *Ida Maria* [...] Behrens, van Nerva, beide met houtwaren; *de jonge Johan* [...] B. Bergman, van Londen, met stukgoederen; *Jacobine*, [...]der, van Stettin, met tarwe.

ZIERIKZEE, *den* 9 *September*. Eergisteren zijn hier [...] gekomen 2 Enkhuizer schokkerschepen, gevoerd wordende [...] de schippers *H. Bertels* en *J. Kok*, geladen met tuigagie, [...] enz., benevens een beschadigd fust terpentijn, in zee, op [...] het zoogenaamde Hondegat opgevischt en afgehaald van [...] den 1 dezer, voor Westkapelle omgeslagen Papenburger [...] *Johannes*. Kapitein *Müsing*.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWAR[...]